

NIESTAŁO (1) *sb n*

N sg nieftało.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Coś niepewnego: Asystaton Idem quod instabile, aut adeo repugnans, ut subsistere non queat. – Nieftało. Calep 108b.

Cf **NIESTAŁOĆ, NIESTAŁOŚĆ, NIESTATECZNOŚĆ, NIESTATEK**

JB